

ŠOLSKO GLASILO

RUNKL COLLEGE

April 2009

Urednica: Larisa Novak

Mentorica: Mojca Alešovec

22. april - Dan zemlje:

je dan, ki ga na pobudo civilne družbe po vsem svetu praznujemo že več kot 30 let.

Razmislimo o svojem mestu na tem planetu, zamislimo se nad početjem človeške rase, vprašajmo se, kam gremo, zakaj tako hitimo in kako lahko pomagamo! Z navdušenjem lahko opazimo, da je vedno več posameznikov, društev, organizacij, podjetij in podobno, ki se ne samo za 22. aprila, ampak že kar redno, vsak dan, sprašuje, kaj lahko storimo v prihodnje, da nam bo bivanje prijetnejše, lahkotnejše. Da bomo dihali čist zrak, bili v zelenih urbanih okoljih, tako v mestih, kot na deželi. Da bo voda čista, pitna in v izobilju. Da bomo nehali onesnaževati reke, jezera, gozdove in zrak.

ŠOLA

V svoji sobi sedim in se učim.
Delam nalogo in trpim!
Občudujem knjige in zaspim!
Se prebudim, ravnilo v roki držim.

Gledam v zvezke, a nič ne znam.
Kmalu postanem ves zaspan.
Sanjam, kako vse razujem.
Sanjam, kako brez problemov vse rešujem.

Naenkrat me nekaj zbudi.
Nad mano mama resno se drži,
s prstom žuga mi in kriči:
»Kaj te za šolo nič ne skrbi?!«

O moj Bog, spet sem zaspal,
pa mi zopet nič ni žal.
Jutri v šoli nič ne bom znal!
Profesorji me bodo grdo gledali,
vsi me bodo oblegali.

Kaj, če bom vprašan matematiko

ali informatiko?
Mislim, da pišem biologijo
in tretjo uro preverjamo kemijo.

Ah, kaj te to skrbi,
pa še glava me boli.
Raje grem gledat televizijo,
kot pa sedim in gledam v to bedarijo.

Šola je težka stvar
in nadležna kot komar,
zato kupite si antisprej,
ker življenje gre naprej!

Zato, prijatelji, ne obupajte
in v šoli poslušajte.
Čeprav to težko se zdi,
z voljo lahko vse se zgodi!

Monika Grobnik, 3. b

MALO ZA ŠALO, MALO ZA RES!

Blondinki sta vstopili v letalo za Pariz in se usedli v prvo vrsto. Stevardesa jima je pojasnila, da so sedeži v prvi vrsti namenjeni stewardesam, zato se morata presesti. Toda blondinki je nista poslušali in sta še naprej sedeli na prednjih sedežih. Stevardesa ju je še nekajkrat opozorila, ker pa se nista zmenili zanjo, je odšla do pilota in mu povedala za problem, ki ga ima z blondinkama. Ker letalo še ni poletelo, se je pilot odpravil do blondink, se sklonil, jima nekaj zašepetal in takoj sta se obe presedli v zadnjo vrsto. Stevardesa je dogajanje začudeno opazovala, nato pa le vprašala pilota, kako mu je uspelo, da ju je prepričal, da se presedeta. "Povedal sem jima, da prva vrsta leti v London."

Zakaj hodita skupaj policist in pes?

-Da je vsaj eden šolan.

Na sprehajališču dregne študent prijatelja: "Ali vidiš tisto v mini krilu na oni strani ceste?"

- "Vidim, dobra mačka. Kaj je z njo?"

- "Z njo sem že večkrat spal..."

- "Res? Kje pa?"

- "Na predavanjih."

V knjigarno vstopi moški in reče prodajalki: "Prosim, rad bi knjigo z naslovom "Moški, gospodar v hiši."

Prodajalka ga pogleda in reče. "Poglejte zgoraj, znanstveno fantastiko prodajamo v prvem nadstropju."

ŽIVALSKI KOTIČEK

VIETNAMSKI PUJSKI

Prijazna, čista, majhna in uslužna bitja, ki se jim oči zaiskrijo, ko jim omenite hrano, so ... simpatična. No, so tudi drugačna od drugih živali, ki jih običajno najdemo po domovih. Pridevnika kot sta "umazan" in "smrdeč", kot so običajno označeni pujsi, pa prijaznim vietnamskim pujskom prav nič ne pristajata.

Prav zaradi očarljivosti so v zadnjem času pravi hit med ljubitelji hišnih ljubljencev - vse od ameriških, ruskih in vedno bolj tudi evropskih; nekaterim se zdijo bolj, drugim manj eksotična lastnina na štirih tačkah, so pa zagotovo zabavni na pogled, še posebej na vrvici, ko ubogljivo spremljajo lastnika na sprehodu.

Po naravi so zelo socialna bitja, navajena na človeško bližino, ki prav rada glasno izrazijo svoje mnenje. Napačno je mišljenje, da jih lahko za dolgo

časa pustite same, saj se hitro pričnejo dolgočasiti in pogrešati družbo. Ne gre zanemariti pomembnega dela pri lastništvu živali, in sicer njegovo vzgojo, ki vsebuje predvsem postavitve mej in vzpostavitev hierarhije, saj nihče ne želi, da bi štirinožec želel prevzeti glavno besedo v njegovem domu.

Med njihove značajske lastnosti spada tudi radovednost; več ur se lahko zaposlijo z raziskovanjem zemlje ali pa iskanjem hrane. Pogosto jim največjo vedoželjnost vzbudi prav ta glavni motivator.

So zelo pametni, prekašajo jih le opice, delfini in kiti. Funkcionirajo po instinktu, spominu in intuiciji. Zato so zelo spretni pri učenju, saj si hitro zapomnijo stvari, ki jih naučite.

So majhni, tehtajo različno, do približno 20 kg, običajno so rjavi, črni in beli. Pomembna je hrana, ki jo zaužijejo, saj ta veliko vpliva na to, kako veliki v dveh do treh letih, kolikor traja njihov razvoj, zrastejo. Imajo zelo visoko razvit vohalni čut, saj zavohajo marsikatero specialiteto, skrito pod zemljo. Prav tako dobro slišijo, z razliko od vida, ki pri vietnamskem prašičku ni tako razvit.

Živijo nekje od 15 do 30 let, odvisno od hrane, njihove teže in gibanja.